

EDITORIAL

QUI NECESSITA LES DIDÀCTIQUES ESPECÍFIQUES? A LES PORTES D'UNA IMPLOSIÓ EDUCATIVA

JOSEP M. PONS-ALTÉS

Universitat Rovira i Virgili

josepmaria.pons@urv.cat

<https://orcid.org/0000-0001-6833-8241>

ALBERT IRIGOYEN

Universitat Rovira i Virgili

albert.irigoyen@urv.cat

<https://orcid.org/0000-0003-2896-0006>

Fa pocs mesos el conjunt de les didàctiques específiques van ser objecte d'una maniobra obscura que pretenia restar-ne substancialment el pes als graus d'Educació Infantil i Educació Primària. Es tractava d'una proposta de canvi de plans d'estudi que va llançar el Ministeri d'Universitats als mesos de febrer i març de 2023, i que havia estat ideada per determinats reductes d'universitats espanyoles.

La reacció d'associacions científiques i professionals va aconseguir aturar l'intent. Però el perill es manté, tant per l'existència d'interessos particulars poderosos com per la persistència de determinats discursos que menyspreen el coneixement científic disciplinar.

Des de la justificació de la ignorància, a partir d'artificis retòrics, no és possible millorar el nostre sistema educatiu ni formar adequadament els futurs docents. Així que és el moment de reivindicar, encara més, la importància d'una formació didàctica sòlida. Tal com va argumentar

l'Asociación Universitaria de Profesorado de Didáctica de las Ciencias Sociales (AUPDCS): “Para la promoción e impulso en nuestras escuelas de aspectos tan fundamentales como la inclusión, la equidad, la sostenibilidad, la ciudadanía democrática o la perspectiva de género, entre muchos otros, resulta esencial que nuestros futuros y futuras docentes dispongan de conocimientos didáctico-disciplinares sólidos y concreten dichos aspectos en situaciones de aprendizaje que necesariamente descansan en unos saberes específicos. De no hacerlo, asumimos el riesgo (como ya se está viendo) de que estas cuestiones centrales queden convertidas en esloganes, cajas vacías o conocimientos superficiales sin ninguna concreción ni fundamentación.”

En aquesta línia, des de la nostra revista continuem treballant per oferir reflexió, recerca i experiències d'innovació que ajudin a afrontar les necessitats reals dels nostres centres educatius. I en el número que presentem, hi trobareu una entrevista, cinc articles i dues ressenyes que confiem que ho aconseguixin.

L'entrevista d'aquest número és a Bruno Robbes, catedràtic de la Universitat CY Cergy de París, director adjunt del laboratori EMA [Escola, Canvis, Aprenentatge] i responsable d'una llicenciatura en Ciències de l'Educació que forma estudiants a través de la pedagogia institucional i la cooperació. Albert Irigoyen i Carole Gauthié l'entrevisten per repassar la seva obra i se centren en el tema en què és especialista: l'autoritat educativa (o autoritat del docent) i la pedagogia institucional.

L'article de Núria Franch Batlle, Estrella Masabeu Tierno i Josep Rota Iglesias explora com viuen un grup d'infants d'EI4 i EI5 de tres escoles diferents l'acompanyament del psicomotricista i fins a quin punt la implicació d'aquest té un impacte positiu en el seu joc.

L'article d'Albert Irigoyen i Sylvain Connac introdueix en el nostre imaginari una nova manera de treballar en grup cooperatiu, el de les pedagogies cooperatives (*pédagogies coopératives*), el dona a conèixer i el compara amb el treball en grup cooperatiu de l'aprenentatge cooperatiu que coneixem.

L'article de Guiomar Sánchez Pallarès és sobre el mètode Puzzle (*Jigsaw Classroom*) en l'aprenentatge cooperatiu de les ciències socials en un grup

de 3r d'ESO, i se centra en investigar en motivació, participació, rendiment i vehiculació de valors cooperatius en els estudiants.

L'article de Nadia Mariana Nieto Sabio presenta els resultats d'un estudi sobre els beneficis psicosocials que podria aportar el Cooppel en adolescents, i està basat en un Aprenentatge Servei (APS).

L'article de Fabrícia Castro da Silva i Carla Soto Pérez és sobre l'acompanyament educatiu a les aules hospitalàries, i té l'objectiu d'analitzar-ne el funcionament i la intervenció educativa per part de docents i d'altres professionals.

En darrer terme, podeu trobar la ressenya de Núria Gil Duran del llibre de Laura Arias Ferrer i Alejandro Egea Vivancos *Didáctica de geografía e historia en educación primaria* (Editorial Síntesis, 2022); i la ressenya d'Emma Dunia Vidal Prades del llibre coordinat per Josep M. Pons-Altés *Ciudadanía comprometida i educació. Propostes per al foment de la memòria democràtica* (Publicacions URV, 2021).